

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

GLINKA

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

1244 r.; II poł. XVIII w.; XIX w.; pocz. XX w.

9. Materiały graficzne

Mapa w skali 1:10000 w zał. nr 1.

4. Adres (ulica, nr posesji)

obszar wsi

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat górowski

gmina Góra

6. Współrzędne geograficzne

N: 51°43'48", E: 16°26'07"

7. Użytkowanie obecne

mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania

3

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwy: Glynka (1244), Glinka (1250), Glynka (1310), Dorfe Gleinig, Glincka (1580), Gleinig (1670, 1791, 1945)

Historia: Wieś o metryce średniowiecznej (pierwsze wzmianki – 1244 r.). Stanowiła własność szlachecką, w poł. XVIII w. należała do rodu von Stosh. W k. XVIII w na terenie wsi odnotowano dwa folwarki, w tym jeden z pałacem, szkołę katolicką oraz szkołę ewangelicką (założona w 1780 r.). Wśród mieszkańców wsi wymieniano 10 służebnych kmieci, 14 wolnych i 13 omłockowych zagrodników, 2 chałupników. Od 1831 r. do czasów II wojny światowej dobra należały do rodziny von Zobelitz.

Glinka jest wsią, w typie ulicówki z zagrodami luźno lokowanymi wzdłuż lokalnej, przebiegającej równoleżnikowo, drogi wiejskiej. Przez zach. część miejscowości z pñ. na pñd przebiega droga główna. Po jej zach. stronie znajduje się, stanowiący dominantę w sylwecie wsi, zespół kościelny otoczony murem tj. kościół filialny pw. św Marcina pochodzący z XV w. oraz cmentarz o metryce średniowiecznej. Świątynia od 1765 r. stanowi filię parafii w Chróście. Na pñd od zespołu kościelnego znajduje się historyczny zbiornik wodny. Na wsch od kościoła, po przeciwnej stronie drogi głównej, po pñd stronie miejscowości ulokowany jest zespół pałacowo – parkowy z folwarkiem, stanowiący dominantę przestrzenną w krajobrazie. Z historycznego, rozległego folwarku składającego się z dwóch podwórz do dziś zachowało się podwórze pñ. Podwórze pñd. w II poł. XX w. zostało wtórnie zabudowane obiektami gospodarczymi, przez co utraciło wartości. Pñ. część założenia folwarcznego rozlokowana jest wokół czworobocznego dziedzińca. Po wsch. stronie majdanu ulokowany jest pałac, a za nim niewielki park. Budynek pałacu wraz z flankującymi go oficynami (z których zachowana jest jedynie pñ.) wzniesiony został w II poł. XVIII w., przebud. w pocz. XX w, park przypałacowy pochodzi z II poł. XVIII w., zabudowania gospodarcze pochodzą z k. XIX i pocz. XX w. Całość założenia znajduje się w złym stanie zachowania.

Historyczną zabudowę wiejską tworzą zagrody z obiektami pochodzącymi z k. XIX, pocz. XX w. Są to budynki murowane o prostych, zwartych bryłach, opartych na rzutach wydłużonych prostokątów, kryte stromymi dachami dwuspadowymi z pokryciem z dachówki karpiówki w kolorze ceglonym matowym albo z dachówki zakładkowej, o elewacjach wykończonych tynkiem, rzadziej ceglanych. W zespole budowlanym miejscowości wyróżniają się historyczne wieżowe stacje transformatorowe. Na terenie układu wzdłuż ciągu komunikacyjnego przez wieś zachowana jest aleja drzew oraz historyczna, kamienna nawierzchnia tejże drogi wiejskiej.

Na pñ. od wsi znajduje się cmentarz ewangelicki z II poł. XIX w., obecnie parafialny, skomunikowany z miejscowością drogą z aleją lipową.

Istniejące zagrożenia, postulaty konserwatorskie, bibliografia, źródła, materiały kartograficzne w zał. nr 2.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

mgr Beata Basa Miodyńska
sierpień 2024 r.

